

Ariegeois
(Ariéžský honič)

Standard č. 20 / 24.01.1996 / F

Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Francie

Datum zveřejnění platného standardu: 24.1.1996

Použití:

Tento pes je používán pro pěší lov se stříelnou zbraní i pro lov parforsní. Jeho střední vzrůst a lehkost z něj dělají výborného pomocníka který může pracovat jak ve smečce, tak samostatně a je schopný prohledávat i velmi obtížný terén.

Je předurčen k lovu zajíce, ale je používán také k lovu srnčí nebo černé zvěře.

Klasifikace F.C.I.:

Skupina 6 – honiči

Sekce 1.2 – střední honiči

S pracovní zkouškou

Krátký výtah z historie:

Tento pes, pocházející z Ariege, je produktem křížení místního regionálního honiče s plemenem čistokrevným, patrně gaskoňským nebo gaskoňsko-saintongeiským honičem. Vzhledově si zachoval typ tohoto čistokrevného plemene, avšak ne tak čistý, celkově je menší a lehčí.

Celkový vzhled:

Jedná se o lehkého honiče střední velikosti, je elegantní a vznešený;

Použití a povaha:

Použití: Vzhledem ke svému původu je tento pes použitelný jako velmi dobrý honič, velmi iniciativní a podnikavý. Je vybaven krásným hlasem a rychlým vedením (sledované zvěře – p.p.).

Povaha: Je milý a společenský, dobře se drží ve smečce.

Hlava:

Část mozková:

Mozkowna: z pohledu zepředu mírně klenutá, nepřilíh široká. Týlní hrbol je nevýrazný. Při pohledu seshora má mozkovna tvar protáhlého oválu. Fronta je plná, nadočnicové oblouky jsou málo výrazné.

Stop: je nevýrazný;

Část obličejová:

Nos: je černý, velký, nozdry jsou široké;

Pysky: jsou napjaté, spíše slabé. Horní těsně překrývá spodní čelist, ale nadává čenichu špičatý profil.

Nosní hřbet: je rovný nebo mírně klenutý, stejně dlouhý jako mozkovna;

Čelisti: skus je nůžkový, zuby jsou dobře postaveny v dásních;

Líce: jsou suché;

Oči: jsou dobře otevřené, hnědé; víčka nejsou volná; pohled je bystrý;

Uši: jsou jemné, pružné, stáčejí se, mají dosahovat k začátku nosu, a nemají přesahovat jeho konec; ucho je úzké a zavěšené těsně pod linií očí;

Krk: je štíhlý, spíše slabý, dlouhý, klenutý;

Tělo:

Hřbet: svalnatý a pevný;

Bedra: jsou dobře spojená s hřbetem, mírně klenutá;

Zád: téměř vodorovná;

Hrudník: je dlouhý, středně klenutý, dosahuje k lokti;

Žebra: jsou dlouhá, středně klenutá;

Slabiny: jsou ploché nebo mírně vtažené;

Prut: je dobře nasazený, ke konci se zeštíhluje, dosahuje k patnímu kloubu; nesený je šavlovitě;

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Celkový pohled: přední nohy jsou silné.

Lopatka: je středně šikmě uložená, dobře osvalená, ne však hrubá;

Lokty: přiléhají k tělu;

Tlapky: mají tvar prodlouženého oválu, „zaječí“; prsty jsou sevřené a suché;

Polštářky a drápy jsou černé;

